

bitus tui et simplicitas vultus innocentia vite et
sanctitas cōuersationis tue docere debēt homines.
melius fugiendū mundū docēs q̄ sequendū.

De purificatione domine nostre. *Luc 2^o*

Adueniente autem quadragesima die (put i
lege statutū erat) exijt dñā cū puero suo ihu
et ioseph. et iueūt de bethlehē in iherusalē. q̄ sunt
ab inuicē quinq; miliaria. vt s̄m legē histerēt eum
dñō. id est. p̄sentaret. Vade et tu cū eis. et adiuua
portare puerū. Adducūt ergo dñm tēplū ad tēplū
Cūq; intrassent templū emerūt duas turtures aut
duos pullos colūbaz. vt offerret p̄ eo. s̄c̄ p̄ pau
perib⁹ fiebat. Et (q̄ etāt paup̄rimi) credēdū ē ma
gis de pullis colūbaz. q̄ facili⁹ et p̄ minori p̄do in
ueniūtur. et ideo i lege ponūt ultimo loco. Et euāge
lista tacet de agno. q̄ erat oblatio diuitū. Et ec
ce symeō iustus in spū venit in tēplū. vt (sicut rñ
sum accepat) videret xpm dñi añq̄ moreret. Cū
autē festinanter veniens vidisset eū. statim cogno
uit eū p̄phetico spiritu. et accelerās genua flexit et
adorauit eū inter brachia matris. Sed mē intel
ligēs filij voluntatem porrexit eū symeoni. Ille au
tē gaudenter suscipiens in vlnis suis eum suscep
it benedicens deum et dicens. Nunc dimittis ser
uum tuum domine et c. p̄tutum. Et prophetizans
de passione cristī apt ad mariam. Et tuam ipsius

animā perāhibet gladius .id est. passio ip̄h̄. Sū
puenerat ⁊ anna pphetissa et aduās eū loq̄bat de
ip̄o oibus q̄ expectabant redēptionē israhel. Ma
ter vero sup his admirās oia p̄huabat i corde suo.
Deinde puez ihesū mat̄ recepit. Postea vadūt
ad altare p̄cessionē faciētes .q̄ hodie rēp̄sentat p
vniūfū mūdū .p̄cedūt alacriter illi duo venerabi
les senes ioseph ⁊ symeon cū alacritate magna iu
bilantes . Sequit̄ mater portās regē ihesū et āna
associat eā vadēs ex latere cū r̄uerētia iubilās ⁊ ip
sa cū gaudio indicibilia laudās dñm. Ab istis er
go fit p̄cessio paucis q̄dem sed valde magnis . ⁊ re
p̄ntatibz quasi de vnoqz genere hoīm. Sūt em̄ in
ter eos de masculis ⁊ feminis semb⁹ ⁊ iuuenibus
v̄gimib⁹ ⁊ viduis. Cū autē puemiūt ad altare .ma
ter cū reuerētia genua flexit ⁊ offert dilectissimuz
filiū suū deo patri suo sup altare. O q̄lis oblatio ē
ista . nūq̄ a seculo talis facta fuit. Aduocant̄ sa
cerdotes ⁊ redimūt dñs omniū tanq̄ seruus qui
qz sctis argēteis . Siclus erat gen⁹ monete. Qui
bus a ioseph sacerdoti solutis mater letant̄ reac
cit filiū . accipit etiā de manu ioseph p̄dictas aues
et genua flexit offerēs eas deo patri super altare.
Postea virgo beata cū puero ihesu ⁊ ioseph disces
sit de iherusalem . volēs redire nazareth . vade ⁊ tu
semp cum ea et ad iuuā portare ihesum. Si autēz

Matth. 2^o

in p'das i'formari vis de humilitate et paup'tate. cō-
siderata oblatōe redēptōe ac legis obf'uatōe de fa-
cili potes adūtere. De fuga domine in egiptū.

Omn ergo pgerent v'sus nazareth nescientes
adhuc sup hoc cōsiliū domini ⁊ herodes para-
ret se ad necē pueri ihu. angel⁹ vnū diem ante q̃
herodes pueros occidēt. apparuit i somnis ioseph
dicēs ei vt cū puero ihu et matre eius fugeret in
egiptū. q̃a herodes aīaz pueri p'dere vellet. Ioseph
vero euigilās ⁊ excitās matrē dixit ei. Ipsa in cōt-
nēti surrexit nulla mora cōtracta volens iter arri-
pere. cōcussa sūt enim ad hāc v'cē oīa viscera eius
⁊ circa filij sui salutē nolebat negligēs iueneri. Igi-
tur de nocte ceperūt ire v'sus p'tes egipti. Cōspi-
ce ⁊ meditare ista ⁊ quō puez dormientē eleuat ⁊
cōpatere ipis. et hoc diligētē. q̃ multa ⁊ bona cō-
siderare potes in p'senti negocio. Primo cōsidera
quēadmodū dñs in sua p'sona tūc p'spera suscepit
⁊ adūsa. Ecce em̃ in natiuitate sua magnificatus
fuit ⁊ a pastozib⁹ tanq̃ dē⁹. ⁊ paz post circumcisus
tanq̃ pctōr. Dem̃ veniētes magi eū plurimū hōraue-
rūt. ⁊ m'iloninus in stabulo remanēs stabat intē
bestias ⁊ plorabat vt cuiusdā hominūcūli fili⁹. Pos-
tea p'ntatus in templū. quē multū extulēt symeō
⁊ anna. et nūc ab angelo dicāt q̃ fugiat in egiptū.
Et de multis talib⁹ i vica sua potēs p'pendere.

que ad nrām instructiōm possum⁹ retorq̃re. Cū q̃
psolatiōz habueris. tribulatōz expecta. ⁊ ecōuerso
Nū eis nec extolli detem⁹ nec frāgi. Dat ei nob
deus cōsolatōes ad spē subleuādā ne deficiamus.
⁊ tribulatōes ad humilitatē cōseruādā. ut cognos
centes miseriā nrā semp in suo stemus timore.

Secūdo p̃sidera circa dei beneficia ⁊ cōsolatōes
⁊ q̃ qui ea p̃cipit nō debet se p̃ferre nō p̃cipienti
⁊ qui nō p̃cipit nō deiciat̃ aīo nec p̃cipiēti inuide
at. Hec dico quia angeloz loquutiones fiebāt iō
seph ⁊ nō matri. cum tñ longe esset ea inferior. Itē
qui p̃cipit si nō p̃cipit p̃ suo velle nō debet esse in
gratus nec murmurare. cum etiā ioseph qui cātus
erat apud deum nō palam s̃ in somnis tales allo
quutiones p̃ciperet. Tercio cōsidera. qualiter
deus permittit suos p̃sequutionibus et vexationi
b⁹ tribulati. Et vere magna erat tribulatio matri
et ioseph. cum viderēt puerum ihesum ad occasio
nem queri. Quid enim grauius audire poterant?
Erat em̃ in hoc tribulatio q̃ in terrā longinquā
oportebat eos ire quam ignorabāt. et per vias as
peras. cū essent inhabiles ad eundū. domina prop
ter inuentutem. ioseph vero propter senectutem
Ipse etiam puer (quem portare habebant) vix
erat duorum mensium. et peregrinari habebant
in terra aliena pauperes et quasi nihil haben

res. omnia ista sunt afflictionis materia. Tu ergo
cum tribularis patientiā habe. nec credas tibi a do
pūilegiū dari. qđ nec sibi ēbuit nec matri. Quar
to cōsidera benignitatē dñi. vides qđ cito psequutio
nē patitur. et fugatur de terra natiuitatis sue. et
qđ benigne cedit furori illius quē poterat perdere i
momento. Profunda hec em̄ humilitas apatien
tia magna. nolebat sibi vicē reddē nec eū offendē.
s; fugiendo insidias eius vitare. In quo dedit no
bis exēplū. vt a sic facē conemur. i. scilicet resphen
dentibus vel persequentibus non resistere. vel de e
is vindictam expetere. sed patienter eos portare a
ipsorum furori cedere. et (qđ plus est) pro eis ora
re. vt alibi dominus in euangelio docet. Fugie
bat ergo dominus ante faciem serui sui. ymmo po
tius serui dyaboli. Portabat eum mater tenera a
iuuenis valde a sanctus ioseph multū senex i egip
tum. et per viam siluestrem obscuram nemorosam
asperam et nō inhabitatam. per viam etiā valde
longam. Dicitur qđ ad iter cursoris sūt duodeū
vel quidecā die. Pro eis fuit forte iter duorū mē
sum vel plurium. Iuerūt enim (vt dicitur) p deser
tum illud. per quod transierūt filij israhel. in quo
steterūt qđragita annis. Sed quō faciebāt de vic
tu secū portando. vbi etiā a quō de nocte q̄secebāt a
hospitabant. raro ei domus i illo deserto iuenebat

Compatere ergo eis . quia labor difficilis magnus
et longus est tam ipsis q̄ puero ihesu . et vade cum
ipsis et adiuua portare puerū . ⁊ seruias in omnibz
quibus potes . Non delecter videri nobis labor p̄ no
bismetipsis p̄niam agere . pro quibus tantus labor
ab illis et a talibus totiens est assumptus . De
hac fuga dñi sic dicit anselmus . Sed et tenella
hec xp̄e tua infantia a p̄sequutorū gladijs tuta nō
fuit . adhuc ei inter dulcia m̄is vltima p̄debas . qñ
apparuit angelus in somno ioseph dicens . Surge
accipe puerū et matrē eius . et fuge i egiptū . ⁊ esto
ibi vsqz dū dicā tibi . futurū est enī vt herodes q̄rat
animā pueri ad p̄cendū eum . Ideo extūc bone ihu
paticepisti . Non solū autē illā vexationē in tēpo
patuisti s̄ ⁊ mortē i pusillis tuis (q̄rū m̄lta milia iē
māmillas matrē trucidauit p̄sequutorū imitā)
excepisti . Hec anselm⁹ . Cū g⁹ egiptū iteraret . oīa
ydola illi⁹ puicie corruerūt sic p̄ ysaiā fuerat p̄phe
tā . Tradūt ei . q̄ sic i exitu filioz israhel de egipt
to n̄ fuit dom⁹ egipti i qua deo p̄uocāte n̄ iacēt mor
tū p̄mogenitū . ita nec mō fuit tēplū i q̄ n̄ corruissz
ydolū . Fuerūt g⁹ i qñdā ciuitate thebayde q̄ vōt her
mopol . ⁊ ibidē aliquā domūculā p̄ducētes hītauerūt
p̄ septē ānos tāq̄ p̄ḡmī ⁊ aduene paupes ⁊ egemī
s̄ vñ viuebāt tāto tpe . nūq̄ mēdicabāt legīt āt de
dñā . q̄ volo ⁊ acci q̄rebz sibi ⁊ filio n̄ciāia . Suebat

C ⁊ filabas .

ergo p p̄cio dñā mundi paupertatis amore. O quot
et q̄te fuerunt facte iniurie huiusmodi aduenis.
q̄s dñs vitare nō venit s̄ suscipe. Quid etiā si ali
qñ filius famē patiens more puerorū petijt panē.
nec unde daret habuit mater. Nonne i his et simi
libus totaliter cōcutiebantur viscera eius. cōsola
batur verbis filiū suū ⁊ opere (vt poterat) para
bat. ⁊ sibi forte aliquñ subtrahabat de victu vt filio
refuaret. Et si ex ope manū victū q̄rere opor
tebat. qd de vestimētis dicem⁹. qd de vteilibus sali
cet lectis ⁊ alijs infra domū oportunis. Nūq̄ du
plicia nūq̄ supflua nūq̄ curiosa habebat. Hec cō
tra paupertatē sūt. et hec si habere posset. nollet ea
paupertatis amatrix. Sed nūq̄ domina suendo
⁊ alia opa faciēdo faciebat moē q̄rūdā op̄ra curio
sa. Absit. Est ei piculofissimū ⁊ magnū viciū. Pri
mo quia tempus ad laudādū dēū cōcessū pditur ⁊
p̄ter ipsū in vanis expendit. Multo ei plus de tē
pore occupat q̄ expediat curiosū opus. ⁊ hoc val
de malū ē. Secdo qz faciēti ē cā vane glorie. O
quotiens aspiciat recogitat ⁊ mente reuoluit. etia
quādo nō opatur ⁊ etiam qñ debet diuinis intēdere
vt pulchrum opus faciat. et exinde se reputat et
vult reputari. Tercio quia ei cui opus facit est
causa superbie. Tali enim oleo ignis supbie nutri
tur et magis accēdit. Sicut enim rudia ⁊ grossa

sunt hūilitatis foinēta. sic ista supbie rē. Quar-
to qz ē materia aim retrahēdi a deo. Nam sm bea-
tum gregorium. tanto quis a supno amore dishun-
giat q̄to inferius delectat̄. Quinto qz ē cōcupi-
scentia oculoz. vñū de tribus ad que oīa peccata
mūdi reducitur. Ad nihilū enim talia curiosa va-
lent nisi vt exinde oculi pascant̄. Quotiēs aut̄ q̄s
in talibus delectabiliter respicit ⁊ vane oculos pas-
cit. tam qui facit q̄ qui vitatur totiēs deū offendit.

Sexto quia multoz aliorū ē laqueus ⁊ ruina
nam talia respicientes multis modis offendere pos-
sūt. vel malū exemplū habendo vel delectabilis aspi-
ciendo vel filia concupiscendo vel iudicādo vel mur-
murādo vel detrahēdo. Cogita ergo quotiēs de⁹ of-
fendi potest añq̄ illa curiositas sit deleta. De oib⁹
āt ip̄is ille q̄ tale opus fecit est cā. Vñ ppter nul-
lū de mūdo talia facere debes. qz nulla de cā pecca-
tis ē cōsentiendū. ac ab offensa dei ē oībus modis
abstīendū. Nā oē pctm ppter p̄uaticatōm deū ex-
hōrat. Si g⁹ peccatū est deū exhonorāē. hec homo
facē nō debēt. etiā si necesse esset. quicquid ē quod
deus nō ē perire. Qñto ergo magis offendis si tuo
motu ad solā cōplacētā t̄lia facis. volens magis
placē creature q̄ creatori. Hec q̄ faciūt mūdo viuūt
⁊ p̄uiūt. talia enim sūt ornamēta mūdi ⁊ blasphem-
ia dei. Qui g⁹ in puritate cōsciētie viuere intēdit

miror quō hec facē audeat ⁊ se hac fece fedāē Cere
q̄t mala ex tali curiositate pueniūt. Adhuc ē malū
aliud maximū q̄ scz curiositas dirctē obuiat paup̄er
ti et ultra oīa p̄dicta ē hoc. q̄ leuis vani et ināstā
tis aīmi ē iudiciū. Hec dixi vt tu curiosa deuites et
ab ipsis tā faciendis q̄ vtendis tanq̄ a venenoso
serpēte abstineas. Nō tamen intelligi datur. quin
aliquo casu liceat facere opera pulchra ⁊ delicata.
potissimū in his que diuino cultui mancipantur. in
quibus tamen omnis inordinata affectio intentio
et delectatio sūmope cauenda est. et ab animo soli
cite longius propellenda. ad deū vero omnia sunt
referenda. Vnde Augustinus. Si ad creatorem
refertur amor creature. iam non cupiditas est sed
caritas. Tunc enim est cupiditas. cum propter se
amatur creatura. tunc enim nō vtentē adiuvat s̄
corrūpit fruētē. Sed redeam⁹ ad dñam in egip̄
tum. a qua digressionē fecimus ppter maledictū
viciū curiositatis. ⁊ aspice ipsam in laborib⁹ suis
endo filando texendo quō facit ea fideliter humiliter
ac solite. habendo nihilomin⁹ diligentissimā curā
super filio suo et super gubernatione dom⁹. vigili
is et orationibus iuxta posse est semp̄ intenta. Et
toto affectu eidem compatere. et considera q̄ omni
no nō habuit gratis regnum deidñā regni. Sed
et sanctus ioseph senex aliquid operatur in arte

lignaminis. unde compassionis occurrat materia.
Tandem cum aliquam moram cum ea contrape-
ris. pete licentiam recedendi. et benedictione accep-
ta primo a puero ihesu deinde a matre postea a io-
seph genibus flexis cum lacrimis et compassione mag-
na valefacias eis. quia tempore exbanniti et exules a pa-
tria sine aliqua causa remanent ad peregrinandum ibi-
dem per annos septem in sudore vultus sui victuri.
De reditu domini ex egipto. *Matth. 2^o*

Completis septem annis quibus dominus peregrina-
tus est in egipto. angelus domini apparuit in
somnia ioseph. dicens. Tolle puerum et matrem eius.
et vade in terram israel. defuncti sunt enim qui querebant pue-
rum. Qui accepit puerum et matrem eius et redire cepit
in terram israel. fuit autem reditus eius circa epypha-
nie festum. scilicet secunda die. Vadunt ergo et transeunt per
desertum. per quod veniunt. Vade et tu semper cum eis. adiu-
ua eos et huies eis quibus potes. et in ipso itinere se-
pe potes copari eis. et respicere eos fatigatos et la-
tore deuictos. et tamen de die quam de nocte parum quietis
habentes. O quam puer egregius ac delicatus rex
celi et terre pro nobis laborauit. et quam cito incepit.
Unde propheta in eius persona predixit. Pauper sum
ego et in laboribus a iuventute mea. penurias mag-
nas labores arduos et afflictiones corporis con-
stantissime assumpsit. Habuit seipsum quasi pro